

479

Intimpinăm anul 1967 cu încredere și optimism, cu hotărârea nestrămutată de a adăuga noi înfăptuiri edificiului înălțat de poporul român în anii socialismului, de a face noi pași înainte spre mărețele țeluri stabilite de Congresul al IX-lea al partidului.

Din cuvântarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al C.C. al P.C.R., rostită la posturile de radio și televiziune cu prilejul Anului nou.

* Am început un nou an — cel de al doilea an al cincinalului. După ce l-am încheiat pe cel dintâi cu succes, pornim iarăși la drum cu mai mult avânt. Anul 1967 va asigura în continuare un ritm mai înalt de creștere a producției industriale, de dezvoltare a agriculturii socialiste, de întărire a economiei naționale, în vederea creșterii neîncetate a bunăstării poporului.

Producția industrială va marca o creștere față de 1966 cu 11,3 la sută. Se va dezvolta, în continuare, producția de energie electrică, a construcțiilor de mașini, de produse chimice. În acest an începe, sau sînt în plină execuție, construcția celor mai mari uzine din industria bunurilor de consum. Ne mîndrim pe bună dreptate că România se numără printre țările cu cea mai dinamică economie din lume, că aceasta a fost și este cu puțință datorită urmării neabătute a politicii partidului și statului nostru.

Așa cum a fost stabilit prin legea pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale, în condițiile unui an agricol normal, producția globală agricolă va crește în 1967 cu 5,8 la sută față de realizările din 1966. Pentru aceasta avem create toate condițiile necesare. Parcul de tractoare și combine pentru păioase va fi mărit. Vor fi produse mai mari cantități de îngrășăminte chimice pentru fertilizarea solului. În anul acesta, numai din fondurile statului, se va amenaja pentru irigații o suprafață de 51 800 hectare. La rîndul lor cooperativele agricole de producție, cu fonduri proprii și prin credite acordate de stat pe termen lung, vor iriga suprafața de 100 mii hectare.

La condițiile materiale sporite se adaugă încrederea oamenilor în puterile lor. Membrii cooperativei agricole din comuna Comana, regiunea Dobrogea, și-au propus printre altele să obțină în anul acesta 3 200 kg griu în medie la hectar, 4 500 kg porumb și 2 500 litri lapte de la fiecare vacă furajată.

Acestate nu sînt simple d
din anii trecuți, a cantităților
sprijinul mecanizatorilor, solv
lucrat, dînd roade mai bogate
furajării animalelor va duce
rul zootehnic. Cu mîndrie, d
în forțele lor, tovarășul Anton, ingineru...
regiunea Galați, arată că în 1966 a fost obținută în medie o
producție de 12 384 kg struguri la hectar, iar în anul acesta
vor face tot ce le va sta în putință să depășească aceste cifre.
Cine cunoaște trecutul acestei gospodării, care pînă acum
8—9 ani abia scotea 3 000—4 000 kg de struguri la hectar, își dă
seama cât de mari pași au făcut conducătorii și muncitorii
gospodăriei, care își dau seama că pot obține și mai frumoase
succese. Unele unități agricole au obținut desigur, producții și
mai mari decît cele arătate aici. Altele se străduiesc să le ajungă
din urmă pe cele fruntane.

„Dacă G.A.S. a cules atît de mult, de ce s-au încercat să obținem și noi?” imi spunea, la rîndul lui, cu modestie, dar și cu hotărîre, președintele C.A.P. Jariștea. De fapt, în anul
care s-au scurs, ei au încercat și au izbucit să obțină producții
mari. Recolte de 8 000—9 000 kg de struguri la hectar au devenit
lucru obișnuit pentru multe cooperative agricole de producție.
Și așa, an de an, de la bine spre mai bine, cu siguranță și
încredere, călăuziți de învățătura inteligentă a partidului, oamenii
urcă mereu scara progresului. Așa cum a arătat tovarășul
Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la posturile de radio
și televiziune cu prilejul Anului nou, anul 1967 va aduce succese
tot mai mari în construcția socialismului în viața mîmna-
natului nostru popor. Neam de oameni vrednici și dirji, po-
porul român a luptat cu multe greutăți. Le-a învins pe toate
și a ieșit la drum liber, drumul bunăstării și bineșugului. Pe
acest drum pășește cu hotărîre înainte, mereu înainte!

ÎNAINTE,
MEREU
ÎNAINTE!

60399

*

„De vorbă cu eroii romanului Muntele de Radu Theodoru“ este unul din momentele cuprinse în programul prezentat la căminul cultural din comuna Lugojel, raionul Lugoj, în cadrul unei serii model. La această acțiune au participat toți directorii de cămine culturale și bibliotecarii din raion. Manifestarea a impresionat, mai ales prin modul original de desfășurare.

După o scurtă prezentare a romanului, realizată de profesorii Ovidiu Munteanu și Călina Hendel, a urmat dramatizarea unor episoade din roman. Ca decor a fost folosită o imensă copertă a romanului. De după aceasta apăreau, așa cum i-a prezentat autorul în roman, eroii, interpretați de tineri talentați din Lugojel.

Acțiunea a prins foarte curind rădăcini. Din discuțiile purtate cu tovarășul Ștefan Pătruț, directorul căminului cultural din Sinersig, am reținut că printre cele ce vor fi organizate la căminul cultural din localitate se numără și o seară model dedicată frunțașilor, care se va organiza după exemplul celei de la Lugojel, bineînțeles cu un program pe măsura realităților din comuna respectivă.

Din inițiativa conducerii căminului cultural din comuna Obreja, raionul Caransebeș, și cu sprijinul Muzeului regional Timișoara, în satul Ciuta este în curs de amenajare o casă muzeu. Este o inițiativă nouă și în același timp frumoasă. Pe lângă aspectul exterior al bătrânei case bănațene, la casa muzeu va putea fi admirat și studiat interiorul casei vechi bănațene cu specificul local.

Deși în curs de amenajare, casa muzeu de la Ciuta cuprinde unele piese ca: vatra focului, lada pentru zestre, melnița, linguri de lemn, șofei (găleată pentru apă), prăjina care este atârnată de tavan deasupra patului și care servește drept cuier pentru haină.

La căminul cultural din comuna Sinersig, raionul Lugoj, o bogată activitate artistică desfășoară ansamblul folcloric. În componența lui intră cei mai talentați artiști amatori din formațiile existente la căminele culturale din Sinersig și satul Ohaba. Actualmente, se duce o muncă intensă pentru omogenizarea corului, deoarece printre interpreții din Ohaba predomină sopranele. E un lucru merituos că cei doi dirijori ai corului, Traian Mărculescu și Ion Muraru sînt absolvenți ai școlii populare de artă, curs extern, secția dirijorat.

O contribuție deosebită la spectacolele ansamblului folcloric aduce brigada artistică de agitație, care are în pregătire spectacolul: Astăzi satul nostru cîntă.

Tot în ansamblul folcloric intră formația de dansuri, soliștii vocali și instrumentiști și taraful. O notă în plus la reușita spectacolelor date atît în localitate cit și în deplasare, aduc prezentatorii alesi dintre recitatorii artistici.

Noua formație are meritul de a prezenta spectacolele mai atrăgătoare înmănunchind formațiuni din programele formațiilor artistice.

Graiul fișelor de cititori

Cartea a devenit cu adevărat o hrană a sufletului, un bun sfătuitor și sprijin în viață. Așezată pe o policioară modestă sau într-o vitrină elegantă, ea este pretutindeni un indiciu al setei de cunoaștere. Ce spun în această privință fișele de cititori? Am vizitat câteva biblioteci din raionul Găești.

Ana Radu, Lucreția Stanciu și Maria Speil trebuie amintite primele cînd vorbim despre entuziastul colectiv al bibliotecii raionale Găești. Toți cititorii activi au înscris în fișe peste 15 volume citite, participă la manifestările închinare cărții, fac însemnări pe marginea lecturii, solicită titlurile nou apărute etc. Este edificator faptul că în trimestrul al treilea din 1966, peste 1300 de cititori au împrumutat un număr de 15 611 volume.

Un popas la biblioteca comunală din Crînguri. Dintre cei 611 cititori, 143 sînt școlari. Numai jumătate din fișe cuprind peste 10 titluri, restul doar cite o carte sau două, împrumutate de mult timp și nerestituite. Bibliotecara Maria Burcea nu se preocupă, după cît se pare, de această categorie de cititori. Ca de altfel și de popularizarea cărții în rîndul sătenilor. „Mulți oameni au biblioteci personale, împrumută cărți unul de la altul“ căuta să găsească o justificare bibliotecara Gabriela Comșa. „Bine, dar noutățile trebuie oricum popularizate. Aici își dovedește măiestria lucrătorul de la raftul cu cărți“...

La Topoloveni, o sală spațioasă, curată, elegant mobilată, unde miile de volume sînt

la ele acasă. Lipssește aci doar căldura. Nu a cititorilor, nici a bibliotecarei, ci căldura sobei. Maria Piscanu, care rînduie cărțile, lucra „înfrigurată“ (rețineți, eșul propriu). Nu-și pierduse totuși elanul și a mărfurisit că are de gînd să organizeze o bibliotecă model. (Dar i se oferă condiții?)

Consultăm și aici fișele de cititori. Am tras din casetă la întîmplare 10 bucăți. Fiecare cu cel puțin 10 titluri. În decurs de un an, Aurelia Neacsu, în vîrstă de 18 ani, cooperatoare în brigada a II-a, a împrumutat 45 de cărți. Mihai Ivănescu, elev, 83 cărți. De ce vin la bibliotecă oamenii?... Pentru că găsească aici literatura preferată, li se recomandă cărți bune, la căminul cultural se organizează recenzii, montaje literare, serii de poezie, consfătuiri cu femeile pe marginea cărților, duminica s-au permanentizat diminețile de basm pentru copii, la care deseori iau parte și adulții. Preferințe? În special proza, teatrul, snoave și legende.

Fișa de cititor e o reală oglindă a interesului față de carte ca și a preferințelor de lectură. Bibliotecarul îl poate folosi ca pe un bun indiciu în îndrumarea lecturii. Mai ales că sînt tineri care nu solicită decît reviste ca „Moda“, „Fotbal“ și... „Sportul“, uitînd cu totul de cartea de literatură. Le-am aminti la sfîrșit proverbul bătrînesc care spune că „Omul fără carte vede cu doi ochi, iar cel cu carte vede cu patru“.

MIHAIL ECOVOIU

La biblioteca din Frunzaru-Argeș.

„Duminică cinematografică“ la Hida

EMIL BARNA
Invățător

La căminul cultural din satul Hida, raionul Huedin (Cluj), a avut loc nu demult o interesantă manifestare cu filmul.

Conducerea acestui cămin cultural a organizat o „Duminică cinematografică“ prima de acest gen în raionul Huedin. A fost o zi bogată în manifestări culturale.

La orele 10 am ajuns la cămin. Spectatori: elevii claselor I-IV din Hida, Baica și Racăș. Pe pereți erau prinse păpuși care reprezentau eroii prefețați întîlniți în basmele citite. La această oră, era programată o Dimineață de basm cu filmul „Scufița Roșie“. Înainte de proiecția filmului amintit, oaspetele copiilor, artistul Pop Horea de la Teatrul de păpuși din Cluj, a stat de vorbă cu copiii despre eroii lor prefețați, despre basmele citite etc.

Orele 14,45. Sala căminului cultural este din nou arhiplină. Spectatori: țărani cooperatori și elevii claselor

VIII-XI de la liceu. A avut loc un proces literar cinematografic inspirat de filmul „Pădurea spinzuraților“ după romanul cu același nume de Liviu Rebreanu. Scena pregătită ca într-o adevărată instanță a avut în completul de judecată pe interpreții profesori: Aurel Bulbuc, Ioan Crișan, Sever Ghiffa, Gheorghe Milonean și alții. Excepțională a fost interpretarea rolului inculpatului Apostol Bologa, de către elevul Marin Meseșan din clasa a XI-a de la liceul din Hida.

Orele 19,00. Are loc o acțiune cu părinții. Profesoara Iudita Tîbenschi a vorbit țărănilor cooperatori despre importanța întăririi și apărării familiei. A arătat ce rău poate aduce pentru copii un divorț. A rulat apoi filmul „Mamă ciudată“.

Duminică cinematografică organizată în cadrul „Festivalului filmului pentru sate“ s-a bucurat de mult succes.

CÎND VREA GOSPODARUL

C.A.P. Cărpiniș, raionul Timișoara : sporuri la producția de lapte ● Moară intercooperatistă de furajă combinate ● C.A.P. Checea : condiții asemănătoare, rezultate mai puțin bune ● Ce așteaptă sătenii de la căminul cultural.

✿ NICOLAE CULCEA

În ultimii ani, toate marile succese ale cooperativei agricole Cărpiniș, unitate decorată astă primăvară cu Ordinul Muncii clasa I, s-au datorat numai brigăzilor de cîmp. Astfel, de cinci ani încoace, producția medie de porumb boabe la hectar nu a coborît niciodată sub o jumătate de vagon. Statului i-au fost livrate, pe bază de contract, anual, peste 150 vagoane de cereale. Iată și câteva producții medii la hectar obținute în 1966 : grâu — 3 010 kg, porumb boabe — 5 500 kg, sfeclă de zahăr — 40 000 kg.

Cît despre producțiile sectorului zootehnic, trebuie spus că ele, deși multumitoare, ba chiar bune la unele ferme, nu s-au ridicat niciodată la înălțimea celor realizate în sectorul vegetal. Această rămînere în urmă trebuia să fie curmată și lucrătorii din zootehnie s-au angajat, la începutul lui 1966, să obțină producții superioare. De mare ajutor le-au fost sfaturile și măsurile propuse de medicul veterinar Ion Bărbat, reparatizat la Cărpiniș direct din facultate.

Bazei furajere i s-a dat o atenție maximă. Structura rației de concentrate a fost îmbunătățită prin folosirea pe scară largă a șroturilor, mazării și tăriștelor. De la Agrose, s-a procurat făină furajeră — un rezultat al condiționării semințelor de lucernă, de mazăre și de trifoi — cu o valoare nutritivă ridicată. Peste 200 vagoane de tăiței de sfeclă de zahăr au fost amestecați și ei în hrana vitelor după cele mai chibzuite rețete. Rezultatul? Față de producția din 1965, s-au obținut mai mult cu 500 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Un salt apreciabil, care face să se întrezărească succese și mai mari în 1967. Cînd vrea gospodarul, nimic nu e prea greu.

În legătură cu efectele furajării raționale, localnicii vorbesc de adevărate minuni. Spre exemplu, în aprilie 1966, au fost cumpărate de la C.A.P. Herneacova 20 de vaci, care, din cauza proastei îngrijiri și a subnutriției, trebuiau sălitate de coadă ca să se poată ridica de jos. Ele dădeau maximum 6 litri de lapte pe zi. Cucuta, cît o capră : 4 litri. În mai puțin de un an, Cucuta și celelalte vaci aduse de la Herneacova au ajuns la o producție zilnică de 15—20 litri. Între timp, ele au fătat și 18 viței.

Ce părere au cooperatorii din Herneacova, care, neîngrijindu-se de baza furajeră, au lăsat să le curgă aur printre degete? Citind aceste rînduri, ei ar putea socoti, eventual în cadrul unei seri de calcul, cu cîți hectolitri de lapte și cu cîte chintale de carne ar fi putut să rotunjească producțiile fermelor pe care le au în grijă.

MATURITATE PROFESIONALĂ

Pe 1967, îngrijitorii de animale din Cărpiniș țintesc producții care să-i situeze, dacă se poate, în fruntea raionului, poziție pe care se află în prezent cooperativa agricolă Otelec. Condiții pentru realizarea noului salt au dintre

cele mai bune. Cu sprijinul Uniunii raionale a cooperativei agricole Timișoara, a fost construită la Cărpiniș o moară de furajă combinate, care va fi dată în exploatare în luna februarie a.c. Capacitatea de producție a morii este de 2,5 tone de furajă combinate pe oră. Ea va deservi și unitățile din jur, principalul beneficiar fiind totuși C.A.P. Cărpiniș.

Pînă acum, mulgătorii de aici primeau pentru fiecare sută de litri de lapte muls 1,8 zile-muncă. Era o normă destul de ridicată (în comparație, de pildă, cu 1,5 zile-muncă la C.A.P. Cenei) aprobată de adunarea generală tocmai pentru a-i încuraja pe mulgători. Acum însă, dificultățile au fost înlăturate, sectorul zootehnic prezentînd condiții de muncă tot mai bune. Un lucrător din zootehnie realizează singur circa 550 zile-muncă pe an, iar la Cărpiniș valoarea zilei-muncă a depășit 40 lei. Așa fiind, mulgătorii au ajuns ei înșiși la concluzia că vechea normă trebuie revizuită și au făcut cunoscută această dorință a lor consiliului de conducere. Este încă o dovadă a maturității lor profesionale, a înțelegerii cu care vād

ei împlinirea interesului personal cu cel colectiv.

DAR MUNCA CULTURALĂ ?

Toți lucrătorii din zootehnie cu care am stat de vorbă sînt de acord că la

— Ce ziceți ce twist ?
— Ce să zic, e trist !!!

îmbunătățirea rezultatelor obținute de ei, ar putea să-și aducă o contribuție mai mare decît pînă acum și căminul cultural. Legătura acestuia cu cooperativa agricolă este slabă. La cămin se organizează prea puține manifestări care să-i intereseze pe gospodari. Și

munca cu cartea ar trebui să se înviorizeze la Cărpiniș. Bibliotecara n-a dat niciodată pe la ferme. Prezentări de cărți la locul de muncă nu s-au făcut niciodată. Din cei 700 de cititori înregistrați de la 1 ianuarie pînă la 1 septembrie 1966, numai 82 erau cooperatori agricoli și acest raport nu s-a ameliorat între timp.

Și la Checea, comună vecină, lucrurile ar putea să meargă în această privință mai bine. Există și aici o răceală în relațiile dintre căminul cultural și cooperativa agricolă, o lipsă aproape totală de colaborare. Președintele cooperativei agricole și inginerul zootehnist fac parte din consiliul de conducere al căminului cultural, dar nu au mai participat demult la ședințele acestuia. Pe de altă parte, directorul căminului cultural se plînge că încercînd să stabilească legătura cu conducerea cooperativei agricole... prin telefon, adesea nu găsește pe nimeni la celălalt capăt al firului.

În lipsa unor manifestări atractive, interesante, cooperatorii agricoli, gospodarii de a căror muncă depinde în primul rînd realizarea planului de producție, nici nu mai dau pe la cămin. Bunăoară, la primul film agrozootehnic pentru cursații de la învățămîntul de masă, nu a venit absolut nimeni. În locul spectatorilor serioși, civilizați, profund interesați să urmărească măcar o dată pe lună o manifestare plăcută și utilă, pot fi văzuți niște tineri gălăgioși, cu îmbrăcămintea dezordonată și murdară, cu purtări necuviincioase, care comandă orchestrei twist-uri și dansează scîlbîindu-se, ba care își permit uneori să vină în stare de ebrietate și chiar să-i bruscheze pe activiștii culturali. În acest timp, în biblioteca de alături, broșurile despre îndatoririle tineretului și comportarea lui în societate stau neatînse. La Checea, cîțiva cooperatori agricoli, altminteri ponțați cu sute de zile muncă, și-au însușit din porumbul care trebuia însămințat pentru nutreț și l-au vîndut pe piața Jimboliei. La această faptă i-a împins patima beției și a jocului de cărți. Nimeni însă nu s-a gîndit să scoată din raft broșuri ca de pildă „Avutul obștesc în C.A.P.” și să facă o discuție pe marginea lor.

Între altele (este desigur o simplă sugestie) ar fi interesant ca, în colaborare cu conducerea C.A.P., să fie popularizată la căminul cultural experiența înaintată a cooperativelor agricole din Cărpiniș, care, în condiții pedoclimatice asemănătoare, obțin producții vegetale și animale mai bune, avînd desigur și venituri mai mari. Producția de lapte pe cap de vacă furajată, ca să dăm un singur exemplu, este la C.A.P. Cărpiniș cu 800 litri mai mare decît la C.A.P. Checea.

Organizînd manifestări utile și plăcute, de calitate, după principiul puțin dar bun căminul cultural va de-

ta de

taț în

ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT
UREAZĂ TUTUROR ASIGURĂȚILOR

LA MULȚI ANI!

Ca ocazia noului an colectivul librăriei
Centrale — „GARTEA PRIN POȘTĂ” din
București, str. Sergent Nuțu Ion nr. 8—12,
urează cititorilor săi

**LA
MULȚI
ANI!**

Cu prilejul ANULUI NOU conducerile și
lucrătorii din magazinele și unitățile de
alimentație publică ale cooperativelor de
consum urează tuturor cumpărătorilor

**LA
MULȚI
ANIE**

TRUSTUL regional de construcții Hunedoara — Deva,
Bd. Dr. P. Groza nr. 24, tel. 17.55, angajează urgent următoarele
categorii de salariați : ingineri constructori, zidari califi-
cați, dulgheri calificați, muncitori necalificați pentru șantierul
Deva, Valea Jiului, Cugir și Brad. Se asigură cazarea gratuită,
masa contra cost, informații suplimentare se vor putea obține
la sediul trustului din orașul Deva, Bd. Dr. P. Groza nr. 24,
unde se vor putea adresa și cererile de angajare. 5044.A

CRESCĂTORI DE ANIMALE I

Vă puteți spori veniturile livrând statului porci și tineret
bovin pe bază de contract.

Pentru tineretul bovin predat, statul plătește — în raport
de greutate și calitate —, de la 7,50 lei per kg. viu până la 9,80
lei per kg. viu.

Pentru tineretul bovin predat în perioada 1 ianuarie — 30
aprilie la calitatea I și a II-a se acordă un spor de 0,50 lei per
kg. viu, peste prețurile arătate mai sus.

★

Porcii predați la greutatea vie de 90—115 kg. inclusiv se
plătesc cu 9 lei per kg., cei predați la greutatea de peste 115 kg
viu cu 9,50 lei/kg., iar pentru porcii „de grăsime” în greutate
de peste 130 kg. viu se plătește un spor de preț de 1,50 lei/kg.
viu, peste prețul de 9,50 lei/kg. viu.

Pentru porcii contractați și predați la greutatea de 90 kg.
viu și peste această greutate în perioada 1 martie—30 iunie,
se acordă 1 leu/kg. viu peste prețurile de mai sus.

În afara prețurilor arătate, membrii cooperativelor agri-
cole de producție și producătorii cu gospodărie individuală
care livrează porci pe bază de contract, pot cumpăra prin uni-
tățile cooperativei de consum la preț de stat, câte 3 kg. porumb
pentru fiecare kg. porc viu livrat.

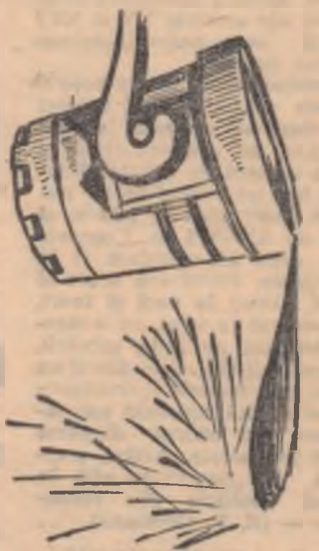
★

La încheierea contractelor de porci și de tineret bovin, pro-
ducătorii pot primi avansuri fără dobândă egale cu până la 45
la sută din valoarea animalelor contractate.

CETĂȚENI

Predați contra cost deșeurile și metalele vechi la
depozitele I. C. M. din regiunea București.

- ALEXANDRIA — str. Dunării
Nr. 232
- GIURGIU — Aleea Plantelor
Nr. 4
- ROȘIORII DE VEDE — str.
23 August Nr. 21
- TURNU MĂGURELE — str.
N. Bălcescu Nr. 22
- VIDELE — Șos. Gării, lângă
siloz
- BUFTEA — Com. Buftea, în
gară
- CĂLĂRAȘI — str. Gării
- FETEȘTI — str. Bărăganului
Nr. 29
- FUNDULEA — în gară
- OLTENIȚA — str. Mărășești
Nr. 22
- SLOBOZIA — Șos. Buzăului,
lângă siloz
- URZICENI — str. 7 Noiembrie
Nr. 7

REUMATICI ȘI SUFERINZI DE DURERI ARTICU-
LARE, APLICAȚI PE LOCUL DUREROS „**COMPRESA
TERMOGENĂ**”, CARE ALINĂ DURERILE DE
MIJLOC, SCIATICĂ ȘI LUMBAGO, PRIN ACȚIUNEA
REVULSIVĂ ȘI CĂLDURA PROFUNDĂ PE CARE
O PROVOACĂ.

RESPECTAȚI MODUL DE INTREBUINȚARE. UN
PACHET COSTĂ 5,40 LEI. DE VÎNZARE LA FAR-
MACII, DROGHERII ȘI PUNCTE FARMACEUTICE
DIN ȚARĂ. 5035 A

A apărut calendarul de perete

ALBINA

pe anul 1967

De vânzare la toate chioșcurile de difuzare a presel și la cooperativele de consum din mediul sătesc

Renașterea bourului

Bourul, strămoșul vitelor cornute mari de astăzi, este originar din Asia Centrală și de Sud, de unde s-a răspândit cu mii de ani în urmă, în toată Europa. Vechii crescători de vite greci s-au ocupat printre primii de domesticirea lui, încă de acum 3 500 de ani.

Peste veacuri, numărul de bouri s-a redus treptat pînă la dispariția completă, în mare măsură datorită vinatului. Dispariția bourului a avut loc în urmă cu 700-800 de ani în Austria, apoi în Germania, Ungaria, Polonia. În anul 1564, lângă Varșovia mai existau 30 de bouri, dar în 1602 au rămas numai 4; ultimul a pierit în 1627. În țara noastră, în anul 1380 se mai găseau cițiva bouri în munții Călimanului.

S-au păstrat însă multe imagini ale bourului (gravuri, sculpturi, desene etc.). Prima descriere a bourului din țara noastră aparține lui Dimitrie Cantemir. Este interesant de menționat că Transilvania și Moldova au fost singurele state din Europa pe ale căror peceti și steme este reprezentat bourul. Al. Lăpușeanu ne-a lăsat cele mai multe steme de felul acesta din sec. XVI. Capul de bour apare deseori pe lespezile de morminte ale domnitorilor (Bogdan I., Lațcu, Roman, Ștefan), pe steaguri, broderii, ceramică. Monedele bătute de unii domnitori moldoveni din secolele XV și XVI poartă pe o parte imaginea capului de bour.

Trebuie menționat că bourul nu este unul și același animal cu zimbrul, greșeală în care au căzut pe vremuri chiar și cițiva oameni de știință. Bourul a fost un animal foarte puternic, înalt pînă la 1,90 m și lung de 3,50-3,75 m. Coarnele lungi erau alb-murdare și la vîrf negre. Părul era scurt și neted, brun la vaci și tauri, brun-roșcat la vițeii, cu o dungă deschisă pe linia spinării.

În ultimii ani, cercetătorii au reușit prin metoda încrucișărilor să obțină animale asemănătoare cu bourul dispărut acum trei secole. Astăzi, o ci-readă de „bouri“ se află în parcul zoologic din Hella-brüm — (R. F. Germană).

Ing. V. TEODORU

Din viața animalelor

PIETRELE ȘI CROCODILII

Mult timp nu s-a știut la ce servesc pietrele din stomacul crocodililor din apele Nilului. Vechea ipoteză că ele ar ajuta la măcinarea alimentelor mai tari a fost dezmințită. S-a stabilit că crocodilul tinăr, în stomacul căruia nu se găsesc pietre, nu prea are stabilitate în apă. Pietrele mută în jos centrul de greutate, așa cum se întâmplă cu încărcătura vapoarelor; pietrele îi permit crocodilului să stea la fund și să țină mult timp sub apă prada de dimensiuni mari, pînă cînd aceasta încetează să se mai zbată.

PAIANJENI SIBERIEI

În taigaua din Siberia răsăriteană s-au descoperit niște păianjeni uriași. Firele țesute de aceștia ajung la 7-8 metri lungime și sînt atît de rezistente, încît cu greu pot fi rupte cu mina. Asemenea păianjeni se mai întîlnesc doar în Noua Guinee.

CĂLĂTORI ROMĂNI ÎN LUME

■ La 3 martie 1675, marele cărturar român, spătarul Nicolae Milescu și-a început călătoria de la Moscova la Pekin, călătorie care a durat 438 de zile.

Spătarul Nicolae Milescu avea gradul de colonel în armata rusă și a fost printre primii europeni care au condus misiuni diplomatice în China. Cu ocazia acestei călătorii, el a întocmit o hartă a Chinei și Siberiei, a cărei copie se păstrează și astăzi la Muzeul militar central, fiind considerată printre cele dintîi hărți ale acestor regiuni.

■ La începutul secolului nostru, mai exact la 1 aprilie 1910, patru tineri români — toți îmbrăcați în costume naționale — au plecat din București pentru a face o călătorie în jurul lumii. Dintre toți, numai Dumitru Dan a reușit, realizînd 100 000 km, străbătutî pe jos. Bilanțul călătoriei român consemna trecerea prin 1 500 de localități din 74 de țări, precum și... ruperea a 497 de perechi de opinci, deteriorarea a 28 de costume naționale etc.

Astăzi, după o activitate de 40 de ani în cîmpul muncii, Dumitru Dan, om cu păr cărunt și bogate amintiri, trăiește în Buzău, respectat de concetățeni și, bineînțeles, îndrăgit de cei tineri, cărora le povestește adesea momente palpitate din minunata lui călătorie pe jos în jurul lumii.

O parte din documentele acestei călătorii pot fi văzute într-un album dăruit Muzeului de istorie al orașului Buzău.

Chemători la nuntă din Budești-Sighet

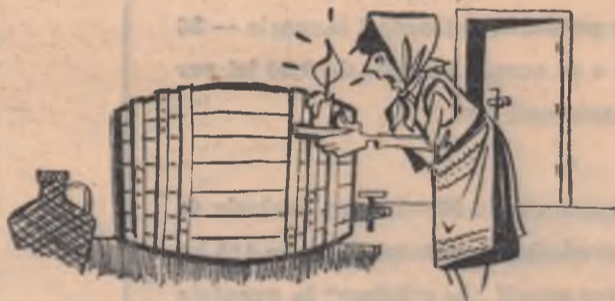
Vînătorești dar adevărate

NANI, NANI...

Zoologul danez, Van Flieger, vinează balene cu ajutorul unui arc obișnuit și săgeți. Capetele săgeților sînt, de fapt niște seringi pline cu un somnifer puternic. Acul pătrunde ușor în pielea balenei, care adoarme foarte curînd. Animalul este apoi tras pe balenieră fără nici o dificultate.

CAPCANĂ LICHIDA

În pădurile dese din împrejurimile orașului Khar-tum (Sudan) trăiesc cete numeroase de maimuțe (macaci). Aceste regiuni sînt principalele furnizoare de maimuțe pentru grădinițele zoologice din lumea întregă. Vînătorii locali au o metodă originală de prins maimuțele. Ei se duc în pădure cu un bidon mare plin cu vin tare și cu vreo 10 câni, beau în fața maimuțelor cîteva înghițituri de vin, apoi se ascund în tufișuri, lăsînd cînilor și vinul. Maimuțele sar din copaci și încep să bea pînă se îmbată. Vînătorii nu au decît să se apropie de ele și să le vire în saci.

— Ce cauți Costică în butol?!
— Hic... furtunul.

Desen de F. GRONSKI

Desenul are cinci greșeli.

CONCURS Care sînt greșelile ?

Începînd cu acest număr deschidem un concurs adresat tuturor cititorilor revistei. Vom publica 10 desene, fiecare dintre ele avînd cîteva greșeli pe care sînteți solicitați să le descoperiți. După publicarea tuturor desenelor, trimiteți răspunsurile, însoțite de cele 10 cupoane de participare, pînă la data de 30 martie, pe adresa: Revista „Albina” — București, Piața Școlii nr. 1 — pentru concurs. Câștigătorii vor primi premii conștînd în abonamente pe un an la revista noastră.

Sfaturi practice

Ajutorul de urgență în leșin

Cînd, în urma unei lovituri puternice, a unei emoții mari, a unei hemoragii abundente sau din alte cauze care dezechilibrează brusc anumite funcții ale organismului, cineva își pierde cunoștința, adică leșină, se întîmplă, uneori, ca cei din jur să-și piardă într-atît cumpătul, încît, în loc să vină în ajutorul bolnavului, mai mult îi fac rău. De aceea e bine să se știe precis ce e de făcut în astfel de situații.

Ajutorul acordat trebuie să fie rapid, corect și continuu, pînă ce bolnavul își revine complet. În jurul acestuia nu e bine să se îngrămădească multe persoane, spre a nu-i răpi din aerul de care are multă nevoie în acele momente. Cel leșinat va fi culcat imediat cu fața în sus în așa fel, încît capul să fie ceva mai jos decît corpul sau în linie dreaptă, pentru a favoriza intensificarea circulației singelui spre creier. Se vor descheia hainele și se va da drumul la orice legătură care ar putea să împiedice circulația singelui. Fața și pieptul vor fi stropite cu apă rece și frecate cu o pinză udă. Dacă avem la îndemînă oțet, se va da bolnavului pe la nas. În timpul leșinului, bolnavul nu va fi forțat să înghită lichide, căci acestea ar putea să pătrundă pe căile respiratorii și să provoace accidente grave.

După restabilire, spre a preveni noi stări de leșin, ridicarea se va face încet. În ziua respectivă se vor evita eforturile de orice natură și se va prefera poziția sezîndă sau culcată. E de la sine înțeles că, în orice caz, medical trebuie chemat cît mai grabnic pentru a da îngrijirile cuvenite.

ALBINA NUMĂRUL 993
CUPON DE PARTICIPARE

